

[Finansministeren.]

jo i Krigsaarene været en Rationering af Benzin, og det er forholdsvis let, naar man giver bestemte og i dette Tilfælde meget smaa Rationer til et ganske bestemt Formaal, saa at give en Godtgørelse, men efterhaanden som Rationerne bliver større, vil Faren for, at det til et bestemt Formaal udrationerede kan blive brugt til noget andet, dermed vokse. Lad mig tilføje, at efterhaanden som man nærmer sig en Tilstand uden Rationering, vil naturligvis Vanskelighederne ved at opretholde en Særordning blive forøget, og Forholdet er da ogsaa dette, at den Særordning, der indførtes for stationære Motorer og Traktorer, vil bortfalde ved den nye Ordning, der nu er foreslaaet, idet Loven af 1939 jo foreslaas ophævet. Jeg kan i øvrigt oplyse, at denne Særordning aldrig har spillet nogen større Rolle i Praksis. I det Aar, hvor den betød mest, nemlig i 1940, blev der ydet Godtgørelser paa i alt 25 000 Kr. i hele Landet, og det sank derefter saa meget, at det i Aaret 1943, tror jeg det var, var kommet ned paa 1 000 Kr. for hele Landet, saa Forholdet spiller altsaa ikke nogen praktisk Rolle.

Det ærede Medlem Hr. Norlev stillede mig et vistnok ret overflødig Spørgsmaal om, hvorvidt jeg mente, at det var Motorvogne alene, der slider paa Landevejene. Nej, jeg færdes engang imellem paa Landevejene, saa jeg har bemærket, at der dér ogsaa kører andre end Motorkøretøjer. Men naar man siger, at man retter Bager for Smed ved at lade danske Motorvogne betale til Vejudgifterne, saa maa jeg dertil for det første svare, at Motorafgiften jo ikke dækker alle Vejudgifter. Jeg kan trøste det ærede Medlem Hr. Norlev med, at ogsaa andre Skatteydere end Motorvognsejere kommer til at betale noget til Vejudgifter. For øvrigt, den Smed, som man skulde have rettet, mon det ikke for en stor Del netop for Krigsaarenes Vedkommende drejer sig om en Smed, som ikke længere er her i Landet, som vi derfor nok kan skrive Regning til, men som vi næppe kan regne med at faa noget fra. Men man kan vel dog i hvert Fald sige saa meget, at de, der kører med Motorvogne, og som jo udgør en meget stor Del af Færdselen paa Landevejene, har en særlig Interesse i, og det er i særlig Grad til Fordel for dem, at Vejene bliver gjort i Stand, og derfor er det rimeligt, at de betaler en ikke uvæsentlig Del af Vejudgifterne, selv om de altsaa ikke betaler det hele.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. H. C. Hansen har Ordet for en kort Bemærkning.

H. C. Hansen: Hvad Optimisme angaar maa jeg sige, at den højtærede Finansminister er betydelig mere optimistisk i sin Vurdering af de Beløb, der vedrører Benzinafgifterne, og som for Statens Vedkommende spiller en Rolle, end jeg var i sin Tid. Det har jeg gjort opmærksom paa allerede tidligere.

Til det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen skal jeg sige, at det er rigtigt, at det Forslag, som det tidligere Ministerium arbejdede med, og som det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen var enig med mig om, et Forslag, der var betydeligt mere vidtgaende end det Forslag, der foreligger for Folketinget i Øjeblikket, var foreslaaet gældende til den 1. April. Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen ved lige saa vel som de øvrige, der havde med det at gøre, at Aarsagen hertil var den, at vi maatte arbejde paa forholdsvis kort Sigt i det gamle Ministerium. Jeg var af den Opfattelse, at en Forhøjelse af Benzinafgiften var nødvendig, og Tidsfristen, vi satte, skyldtes udelukkende — det ved det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen ogsaa —, at vi havde Besværligheder med Lovforslaget; det lykkedes slet ikke at komme igennem med det, idet hverken Det radikale Venstre eller Venstre vilde være med. De er senere kommet til bedre Erkendelse, og det skal man jo rose Folk og ogsaa Partier for. Det er der ogsaa Anledning til her. Men de Vanskeligheder, der var dengang, var Aarsag til, at vi indskrænkede Tidsfristen til 1. April. Vi mener ikke, det er sagligt rimeligt, at man opretholder en saa kort Tidsfrist for en ny Lovgivning som den, her er Tale om, og derfor gaar vi mod det Ændringsforslag, der stilles.

Om Gradueringen vil jeg gerne sige, at jeg for mit Vedkommende mener, og har hele Tiden ment, at den Tanke, at der burde finde en Graduering Sted imellem de forskellige Former for Benzinformbrug, er rigtig. At man i Finansministeriet maatte pege paa de store Vanskeligheder, var en Selvfølge, at jeg selv maatte finde, at der laa meget store Vanskeligheder, var ogsaa en Selvfølge, og jeg har heller ikke lagt Skjul paa det i mine Betragtninger her; men jeg tror, det er muligt for visse Kategorier af Erhvervskøretøjer at finde frem til en Ordning, som baade er praktisabel og er retfærdig, og det er derfor, jeg mener — og det maa gerne opfattes som et Udtryk for den Opti-